

וזה הולך כמו שאמר רבי אלעזר, כתוב (ישעה ט) הרביה הגוי לו הגדלת השמחה. הרביה הגוי, אלין ישראל, דכתיב כי מי גוי גדול, וכתווב בהם (דברים כ) כי מי גוי גדול, והותם גוי אחד בארץ. לו - בשבילו. הגדלת השמחה (ממש) - זו הלבנה שמתגדלת באור בשבי ישראל. אמות העולם לשם, וישראל ללבנה, איזה מהם עדיף? ועודי הלבנה לעמלה, והשם של אמות העולם פרחת הלבנה הוא, ואוטו השם מזו (מד) הלבנה מאיר.

ראה מה ביים לבין ישראל. ישראל אחוזים בלבד בלבנה, והשלשלו בשמש העלונה, וגוזו במקום [נו] (שماיר למש) שםaira מהشم העלון ונדבקים בו, שכותוב (דברים ז) ואתם נדבקים בה, אלהיכם חיים בכם הימים.

יהודה אפה וגוי. רבי שמעון אמר, מלכות התקינה ליהודה והינו מה שאמרנו, מהו שבתוב (בראשית בט) הפעם אודה את ה', משומש שהוא רביעי אודה את ה', משומש שהוא רביעי לפסא. יה' זה רשם של השם העלון, ובמה נשלם? בה"א (ברל"ח), והינו ה"א אחרונה של השם הקדוש, השם הקדוש נשלים באותיהם, וקשר שאחיזו אונן, על כן יודיך אחיך, שהפלכות לך ראייה להתקים ודי. (הושע ז) ויהודה עד רם נאמן. מי הקדושים? אלו קדושים עליונים, שנלט מודים לו ושמו אותו נאמן, לנו הוא ראשון בכל, הוא מלך על כלם. רבי שמעון פתח ואמר, (תהלים מה) כל בקידחה בת מלך פנימה. כל בקידחה - זו בונסת ישראל. בקידחה - מושום שהוא בבוד, זה על זה.

ואזלא הא, כי הא דאמר רבי אלעזר, כתיב, (ישעה ט) הרביה הגוי לו הגדלת השמחה. הרביה הגוי, אלין ישראל, דכתיב כי מי גוי גדול. ובתייב, (דברי הימים ז) גוי אחד בארץ. לו, בגיניה. הגדלת השמחה (ממש), דא סיחרא, דאתרכיאת בניהוֹרָא בגיניהוֹן דישראל. אומות העולם לשמש, וישראל לשמש, וישראל לשיחרא, (דף רלו ע"א) לעילא, לשמש ואדומות העולם, פחת הלבנה הוא, ושיחרא וההוא שמש מהאי (ס"א טטרא) סיחרא נהיר. חמי מה בין ישראל, להו. ישראל אחיד בסיחרא, ואשתלשלו בשמש עלה, ואחתה באהר (ביה) (ס"א רנער לשמש) בניהרא ממשמש עלה, ומתקבון ביה, דכתיב, (דברים ז) ואתם הדבקים בי אליהם מים בכם הימים.

יהודה אפה וגוי. רבי שמעון אמר, מלכי ליהודה אתקים, והינו דאמירין, Mai דכתיב, (בראשית כט) הפעם אודה את ה', בגין דאייה רביעאה, אודה את ה', בגין דאייה רגלה רביעאה לכרסיא. יה'ו, דא רישמא דשמא עלה, ובמה אשתלים, בה"א (ברל"ח), והינו ה"א בתורה דשמא קדישא. שמא קדישא שלים באתיו, וקשר דאחד לו, על דא יודיך אחיך, דמלכו לך אהיה זיא, לאחיקיימא ודי. (הושע ז) ויהודה עד רם אל עם קדושים נאמן, מאן קדושים, אלין קדושים עליון, דכלחו אודן לגביה, ושירוע נאמן, בגין לכך הוא קדמאתה בכוא, הוא מלכא על כלא.

רבי שמעון פתח ואמר, (תהלים מה) כל בקידחה בת מלך פנימה. כל בקידחה, דא בונסת, כל בקידחה, בונסת.